

Kristinuskon ainutlaatuisuus

Kristilliselle kirkolle annettu lähetyskäsky ([Matt.28:19](#), vrt.myös [Ps.2:8](#); 72:8 jne.) on luonteeltaan kauttaaltaan universaalinen ja kieltää näin ollen kaikilta muilta uskonnoilta olemassaolon oikeutuksen. Siihen liittyy perustelu, että kaikki uskonnot kristinuskoa lukuunottamatta jättävät ihmiset pimeyteen ja saatanan valtaan ([Apt.26:18](#)). Kristillisen opin kehitys on kuitenkin mahdottomuus siitä syystä, että kristillinen oppi on apostolien esitettyä oppinsa **täysin valmis** suure, jota vuosien varrella ei ole kehitettävä, vaan johon on pitäydyttävä täysin muuttumattomana ja jota on sellaisena opetettava ([Matt.28:18-20](#)).

Kirkossa tapahtuneen uskonpuhdistuksen kautta ei kristillistä oppia ole vähimmässäkään määrässä kehitetty edelleen, vaan yksinkertaisesti tuotu jälleen esiin vanha Raamatun oppi paavilaisen ihmisoppien sekaannuksen keskeltä, opetettu ja tunnustettu sitä.

Raamattu on erehtymätöntä Jumalan sanaa

Kun kuulet sellaisten ihmisten puhuvan, jotka ovat niin peräti sokaistuneita ja paatuneita, että kieltävät sen, että se, mitä apostolit ovat puhuneet ja kirjoittaneet, on Jumalan sanaa, tai epäilevät sitä, niin ole aivan vaiti, älä puhu sanaakaan heidän kanssaan, vaan anna heidän mennä menojaan. -**Luther**

Meidän aikamme kirkolta ei puutu varmaa tekstiä, mutta sen sijaan usko riittävän varmaan tekstiin siltä puuttuu. Käännöksillä on auktoriteettia **vain sen perusteella ja sikäli kuin ne esittävät alkutekstiä**. Kaikkien käännösten täytyykin alistua siihen, että yhä uudestaan tutkitaan, vastaavatko ne alkutekstiä.

Kaikkien opettamaan kykenevien opettajien kädessä pyhä Raamattu on erehtymätön riidanratkaisija totuuden ja harhan välillä.

Naisen asema

Naissukupuolta Jumala ei ole säätänyt hallitsemaan, ei kirkossa eikä muutenkaan maallisissa viroissa. - Luther(St.L.II,687;W.A.44,44).

Pyhä Henki on jättänyt naiset osattomiksi hallitsemisesta kirkossa. -Luther(St.L.XVI,2280;W.A.56,33).

Kuten Jumala on luonut miehen ja naisen sukupuolisesti erilaisiksi, on hän myös kummallekin määrännyt eri toiminnan piirit. -Luther.

Laki ja evankeliumi

Lakia ja evankeliumia on rinnakkain ja vastakkain ja yhteydessä toisiinsa opetettava siten, että suruttomat aina kauhistuvat ja kauhistuneet aina saavat lohdutuksen. Tähän kuuluu myös, ettei saarnaaja saa vähääkään typistää lakia eikä evankeliumia, ei myöskään lieventää lain kirpeyttä sekoittamalla siihen evankeliumia eikä poistaa evankeliumista sen suloisuutta sekoittamalla siihen lakia.

Rooman kirkolle on lain ja evankeliumin sekoittaminen tarpeen, jotteivät ihmiset pääsisi varmuuteen armosta ja autuudesta, mikä tekisi lopun paavin valtakunnasta.

Kasteesta

Roomalaisen käsityksen mukaan kaste tekee osalliseksi armosta **ex opere operato**, toisin sanoen ilman että kastetussa on käsillä usko, joka tarttuu kasteessa luvattuun syntien anteeksiantamukseen.

Rooman kirkon maaperällä liikkuvat myös ne uudemmat luterilaiset, jotka puhuvat yhteydestä Kristukseen, vieläpä uudestisyntymisestä kasteen kautta ilman, että samalla usko syntien anteeksiantamukseen olisi käsillä. Kasteen ajatellaan vaikuttavan luonnonvoiman tavoin tai olevan ikään kuin jonkin aineen vuodattamista ihmiseen ilman, että usko on tarpeen sen vastaanottamiseen.

Raamattu tuntee **vain yhden uudestisyntymän**, sen joka ihmisen puolelta tapahtuu uskon kautta Kristukseen.

Lutherin ja luterilaisen tunnustuksen mukaan on **kaikkein tärkein asia kasteessa syntien anteeksiantamus**, ja sen vuoksi tällä taholla ei tahdota kuulla puhuttavankaan mistään kasteen pelastavasta vaikutuksesta ilman kastetun puolelta käsillä olevaa uskoa.

Luterilaisen opin mukaan **on usko** Kristuksen ansaitsemaan syntien anteeksiantamukseen eli uudestisyntymä **ehdottomasti välttämätön, mutta ei kaste**, koska usko ja uudestisyntymä voivat olla käsillä pelkän evankeliumin sanankin kautta.

Kaikki sellainen oppi, jonka mukaan kasteen siunaus muka tulee lapsen osaksi ilman että usko olisi lapsen puolelta käsillä vastaanottamisen välineenä, **kuuluu kristinuskon ulkopuolelle**.

Ehtoollisesta

Ilman hengellistä nauttimista myöskin ehtoollisessa tapahtuva sakramentillinen eli suullinen nauttiminen ei ainoastaan ole hyödytön, vaan jopa **vahingollinen ja turmiota tuottava**.

Toisaalta seurakuntien **ei ole lupa järjestää niin sanottua avointa ehtoollista (open communion)**, toisaalta niiden on pidettävä tarkka vaari siitä, etteivät epää sakramenttia sellaisilta kristityiltä, joille Kristus on sen tarkoittanut.

Mitä nyt ensinnäkin tulee **"avoimeen ehtoolliseen"**, toisin sanoen ehtoolliseen, jolle kuka tahansa voi vapaasti tulla, eivät sitä puolla ja käytä, kuten tunnettua, ainoastaan reformoidut, **vaan myös luterilaisiksi itseään sanovat piirit**. Kristillisen seurakunnan on kuitenkin tarkoin otettava huomioon, ettei pyhä ehtoollinen ole tarkoitettu kaikille ihmisille, vaan ainoastaan kristityille. **Tässä juuri on evankeliumin saarnan ja ehtoollisen ero: Evankeliumin saarnan tulee kohdistua kaikkiin ihmisiin, uskoviin ja epäuskoisiin. Ehtoollinen taas on tarkoitettu vain niille ihmisille, joista jo on tullut Kristukseen uskovia.**

Sakramenttia **ei tule viskellä väkijoukkoihin**...tässä minun on oltava selvillä siitä, että se tavoittaa sen, joka sakramentille tulee; silloin en saa toimia umpimähkään, vaan **minun on oltava varma siitä, että se, jolle sakramentin annan, on käsittänyt evankeliumin ja uskoo vilpittömästi**. -Luther

Kaikkia kristittyjä ei kuitenkaan tule laskea ehtoolliselle, vaan...**ainoastaan sellaiset kristityt, jotka voivat koetella itseänsä (1 Kor.11:28)**. Tämä sulkee pois ehtoollisen käytöstä lapset, tajuttomat, kuoleman kielissä tiedottomina olevat, mielisairaavat jne.

Ei pidä myöskään unohtaa sitä, että ehtoollinen on yksityinen **synneistäpäästö**. Jumalan säätämän järjestyksen mukaan me saamme kuitenkin julistaa yksityisen synneistäpäästön **vain sellaiselle ihmiselle, jonka tiedämme**, sikäli kuin ihmiset saattavat asiaa arvostella, **olevan katuvaisen**. Katumattomalle ihmiselle emme saa synneistäpäästöä julistaa, vaan hänelle on saarnattava lakia (**Hes.3:17,18**).

Sielunhoitajan on pidettävä ehtoolliselta vain sellaiset, joista aivan ilmeisesti voidaan havaita, etteivät he ole kristittyjä.

Jos nyt tästä (ehtoollisen epäämisestä) olisi seurauksena ristiriita seurakunnanpaimenen ja seurakunnan välillä eikä erimielisyyttä voitaisi poistaa perinpohjaisilla neuvotteluillakaan, tulisi seurakunnanpaimenen **mieluummin alistua viralta pantavaksi kuin antaa ehtoollista sellaiselle, jolta se Jumalan säätämysten mukaan on evättävä**.

Sakramentin halveksiminen on tuomioksi, mutta ei sitä vaille jääminen.

Kristillinen seurakunta

Kristillisen **kirkon jäseneksi** ei ihmistä tee se, että hän ulkonaisesti kuuluu johonkin kirkkoyhteisöön, eikä se, että hän ulkonaisesti käyttää armonvälineitä, ei myöskään kristillisen uskon ulkonainen tunnustaminen eikä jonkin viran hoitaminen kirkossa eikä ponnisteleminen "siveellisyyteen"...**vaan ainoastaan omakohtainen usko**. Lause, joka väittää, että **kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta** (extra ecclesiam salus nulla), pitää paikkansa kristillisestä kirkosta, mutta on **paavinkirkosta sanottuna väärä**.

Paikallisseurakunta on niiden **uskovien** seurakunta, jotka tietyllä paikkakunnalla ovat kokoontuneet sanan ja sakramentin harjoitukseen.

Ei ole vain inhimillinen, vaan jumalallinen järjestys, että samalla paikkakunnalla asuvat kristityt asettuvat keskenään yhteyteen, muodostavat seurakunnan ja asettavat henkilöitä, joilla on erityinen kykeneväisyys opettamiseen, toimeksiannostaan julistamaan Jumalan sanaa julkisesti (julkisissa kokouksissa) ja yksityisesti (yksityisille kristityille).

Suhtautuminen harhoihin

Teologiassa vähäinenkin hairahdus kaataa koko opin.

"Oikeauskoisen" määreen kirkko menettää vasta silloin, kun se ei enää menettele [Room.16:17](#) mukaisesti eikä siis nuhtele siinä ilmenevää harhaa ja lopulta poista sitä keskuudestaan, vaan antaa sen elää rauhassa ja näin tosiasiallisesti myöntää sille yhtäläisen oikeutuksen totuuden rinnalla.

Sitä asiointilaa, että harhauskoisissakin kirkoissa on Jumalan lapsia, käytetään, kuten tunnettua, yhteyden pitämiseen tällaisten kirkkojen kanssa; väitetään, että tämä on oikein, jopa että rakkaus vaatii sitä. Raamatun opetus on kuitenkin aivan päinvastainen: **"Vetäytykää pois heistä!"** ([Room.16:17](#); [1 Tim.6:3](#) ss.; [2 Joh.10,11](#)).

Se joka pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, ei voi seistä samassa tallissa sellaisten kanssa, jotka harjoittavat väärää oppia ja edistävät sitä. -Luther.

Se joka esimerkiksi antautuu uskonveljelliseen tai kirkolliseen yhteyteen sellaisten kanssa, joilla on väärä, Jumalan sanasta poikkeava oppi, syyllistyy heidän synteihinsä ([2 Joh.11](#)).

Kirkkokunnan luonnetta ei ratkaise "virallinen" oppi, jota siinä pitäisi opetettaman, vaan se oppi, mikä siinä todellisuudessa on käytännössä.

Aivan erikoisen innokkaasti nousivat roomalaiset teologit torjumaan sen Raamatun opin, että maallikotkin voivat ja heidän pitääkin Raamatun perusteella arvostella opin asioita.

Luther esittää myös useasti pyynnön, että hänen ensimmäisiä kirjojaan luettaessa oltaisiin hyvin sääliäisiä, koska ne eivät vielä olleet täysin puhtaita Rooman harhaopeista.

Oikeaa eristäytymistä

Väärin on kuitenkin sanoa skismatikoiksi tai separatisteiksi niitä, jotka erottautuvat kirkkokunnastaan siitä syystä, että tämä itsestään pitää kiinni väärästä opista. Tällaiseen erottaumiseen Raamattu käskee ([Room.16:17](#)), ja se on ainoa keino, saada kristillisessä kirkossa aikaan oikea yksimielisyys ja säilyttää se.

Saarnavirka

Saarnavirka **edellyttää** kyllä hengellistä pappetta sikäli, että on Jumalan tahto ja järjestys, ettei vanhimpia eli piispoja valita epäuskoisista, vaan uskovista eli hengellisistä papeista.

Kääntymättömät ovat julkisessa saarnavirassa vain Jumalan sallimuksesta, vastoin Jumalan järjestystä.

Vaikka epäuskoiset olisivatkin henkisesti omaksuneet kaikki Raamatun opit ja olisivat luonnonlahjojensa ansiosta kykeneviä opettamaan, he eivät ole teologeja siinä merkityksessä kuin pyhä Raamattu tarkoittaa.

Pyhän Raamatun tohtoria ei voi valmistaa kukaan muu kuin Pyhä Henki taivaasta. -Luther

Jumalan sanan mukaan ei yksikään, joka ei nuhtele väärää oppia, ole Jumalan salaisuuksien uskollinen taloudenhoitaja, hänelle uskottujen lammasten uskollinen paimen eikä uskollinen vartija Siionin muureilla, vaan palkkapaimen, mykkä koira ja petturi (vrt. esim. [Jes.56:10,11](#); [Fil.3:2](#) jne.).

Mikä ei ole raamatullista, ei ole teologista.

Se joka hyvin osaa tämän lain ja evankeliumin erottamisen taidon, aseta korkeaan arvoon ja nimitä häntä pyhän Raamatun tohtoriksi. -Luther

Rukous, mietiskely ja ahdistus tekevät miehestä teologin. -Luther.

Raamatun mukaan kuuluu oikeus ja valta asettaa virkaan saarnaajat ainoastaan niille ihmisille, joille Kristus on uskonut sanan ja sakramentit, siis uskoville eli kristityille eikä kellekään muulle ihmiselle maailmassa ([1 Kor.3:21](#)).

Schmalkaldenin uskonkohtien mukaan tulee seurakunnanpaimenilla olla tuomiovalta "erottaa kirkosta ne, jotka elävät julkisissa paheissa".

Ennaltavalinnasta ja kuolleiden puolesta rukoilemisesta

Se joka pelastuu, pelastuu yksin armosta; joka taas joutuu kadotukseen, joutuu sinne omasta syystä.

Kuolleiden "pyhien" avuksiuuttaminen esirukousten ja avun tähden, mitä Rooma käskee harjoittamaan...ei ole vain epäjumalanpalvelusta, vaan myös mielettömyyttä...Raamatussa ei ole mitään pohjaa opille, että täältä erinneillä sieluilla vielä olisi jokin mahdollisuus kääntymiseen.

Franz Pieper, *Kristillinen dogmatiikka*
Väliotsikot ja lihavointi: Väinö Hotti
Valoa ristiltä 10/1997

